

โดย เจน แม็คไบรด์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“อเล็กซ์ ได้เวลาเข้ารับการช่วย
เหลือเรื่องการออกเสียงแล้วค่ะ”
คุณเจนกินส์กล่าว

อเล็กซ์ก็มีศีรษะลง การบำบัดเรื่องการ
ออกเสียงเป็นชั้นเรียนพิเศษที่เขาต้องเข้า
เขามีปัญหาในการพูดและออกเสียงบาง
คำ ดังนั้นเขาจึงต้องฝึกพูดในชั้นเรียนการ
พูดสัปดาห์ละสองสามครั้ง เขารู้สึกอายน
มากทุกๆ ครั้งที่เขาต้องออกจากชั้นเรียน
ปกติ!

เขาแหงนมองคุณครู “ผมไม่ไปไม่ได้ไหม
ครับ?” เขาระงับ “แต่วันนี้ไม่ได้เธอ
ครับ?”

วันนี้ มีสเตอร์ทิมมอนส์มาที่ชั้นเรียน
ของอเล็กซ์เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับไดโนเสาร์
คุณทิมมอนส์ทำงานในพิพิธภัณฑ์ที่มี
กระดูกไดโนเสาร์ดีเยี่ยมมากมาย เขาจะ
นำกระดูกที่อายุหลายพันปีมาด้วย!
อเล็กซ์ไม่อยากพลาด

คุณเจนกินส์ยิ้ม “ยังไงหนูก็น่าจะไป
ไปเรียนการพูดนะ แต่หนูอาจกลับมา
ฟังช่วงสุดท้ายของการบรรยายของคุณ
ทิมมอนส์ได้”

กระดูกไดโนเสาร์ฟังดู
น่าสนใจกว่าการบำบัดเรื่อง
การออกเสียงมาก

รับความช่วยเหลือ เพิ่ม อีกนิดหน่อย

ภาพประกอบโดย แม็คไบรด์ ไซบีสัน

อเล็กซ์พยายามยิ้มตอบ แต่เขาทำไม่ได้
เขาค่อยๆ เดินไปที่ห้องเรียนบำบัด
การออกเสียง ในชั้นเรียน พวกเขาฝึก
พูดเสียงเดียวกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า การ
เรียนรู้เกี่ยวกับไดโนเสาร์น่าจะสนุก
กว่านี้

“ผมเกลียดการพูดเสียงจิ้งเง่าพวกนี้
แล้ว” เขาบอกกับครูบำบัดการพูด “ผม
รู้สึกเหมือนเด็กเลย”

“หนูไม่ใช่เด็กสักหน่อย” เธอกล่าว
“บางครั้งเราทุกคนก็ต้องการความช่วยเหลือ
เพิ่มอีกนิดหน่อย หนูรู้ไหมว่าครู
เคยบำบัดการพูดตอนที่อายุเท่าหนู?”

นั่นทำให้อเล็กซ์รู้สึกดีขึ้นเล็กน้อย
เขาพยายามฝึกการออกเสียงอย่างหนัก
เมื่ออเล็กซ์กลับมาที่ห้องเรียนของ
คุณเจนกินส์ เขาก็เห็นว่าคอร์ทนี่ซึ่ง
เป็นเพื่อนของเขาออกไป

“เธอกำลังจะไปไหนนะ?” เขาถาม
คอร์ทนี่ยิ้มหน้า “ฉันมีปัญหาใน
การอ่าน ฉันต้องไปที่ชั้นเรียนการอ่าน
เพิ่มเติม” คอร์ทนี่ดูใจหาย

“เฮ้! ไม่ใช่ไรหรอกน่า” อเล็กซ์บอก
“ฉันเพิ่งกลับจากชั้นเรียนพูด ฉันใช้
เวลาทั้งคาบออกเสียงเดียวกันซ้ำแล้ว
ซ้ำอีก” เขาย่นจมูก
“จริงหรือ?”

เขาพยักหน้า “ฉันไปบำบัดการ
พูดในช่วงสองปีที่ผ่านมา”

“ทำไมฉันไม่รู้ล่ะ?” เธอถาม
อเล็กซ์ยิ้มไหล่ “ฉันไม่เคยบอก
ใครเลย ฉันกลัวว่าจะโดนล้อนะ”

“ฉันไม่ล้อนายหรอกน่า” คอร์ท-
นี่ยิ้มแล้ว “ฉันดีใจที่นายกลับมา
ทันเวลาคุณกระดูกไดโนเสาร์ มันเจ๋ง
จริงๆ!” เธอโบกมือ “ฉันต้องไปแล้ว
แล้วเจอกัน”

ไม่นานนักอเล็กซ์ก็พบว่าเขากับ
คอร์ทนี่ไม่ใช่คนเดียวที่ไปเรียนชั้น
เรียนอื่น ทอมมีไปที่ชั้นเรียนหนึ่งเพื่อ
ช่วยให้เขาเรียนรู้ทักษะการเข้าสังคม
ที่ดีขึ้น เบคาห์และครูพิเศษคนหนึ่ง
ช่วยกันทำให้แขนของเธอแข็งแรงขึ้น
หลังจากเธอได้รับบาดเจ็บ

ตอนนี้อเล็กซ์ไม่รู้สึกแยกกับชั้นเรียน
การพูดของเขาเท่าไรแล้ว เขา
ต้องการช่วยให้เด็กคนอื่นๆ รู้สึก
ดีขึ้นด้วย เขาฝึกอ่านหนังสือกับ
คอร์ทนี่และพูดคุยกับทอมมีตอน
รับประทานอาหารกลางวัน ทุก
คนต้องการความช่วยเหลือเพิ่มอีกนิด
หน่อยในบางครั้ง และนั่นเป็นเรื่อง
ปกติ! ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

ฉันได้รับความ
ช่วยเหลือเพิ่มเติม
เกี่ยวกับการอ่าน

ผมได้รับความ
ช่วยเหลือเพิ่มเติม
เกี่ยวกับทักษะการ
เข้าสังคม

ฉันได้รับความ
ช่วยเหลือเพิ่มเติม
เกี่ยวกับแขนของ
ฉัน

